Vlaams Parlement

540 (2015-2016) – Nr. 1
ingediend op 22 oktober 2015 (2015-2016)

Verslag van de gedachtewisseling

namens de Commissie voor Bestuurszaken, Binnenlands Bestuur, Inburgering en Stedenbeleid
uitgebracht door Ingrid Pira en Peter Wouters

over het eindverslag
van de paritaire commissie decentralisatie – algemene uitgangspunten en sectorale conclusies inzake organieke regelgeving

verzendcode: BIN

Samenstelling van de Commissie voor Bestuurszaken, Binnenlands Bestuur, Inburgering en Stedenbeleid:

Voorzitter: Mercedes Van Volcem.

Vaste leden:
Sofie Joosen, Bert Maertens, Marius Meremans, Willy Segers, Nadia Sminate, Peter Wouters;
Bart Dochy, Michel Doomst, Ward Kennes, Koen Van den Heuvel;
Marnic De Meulemeester, Mercedes Van Volcem;
Kurt De Loor, Els Robeyns;
Ingrid Pira.

Plaatsvervangers:
Björn Anseeuw, Vera Celis, Jan Hofkens, Lies Jans, Kris Van Dijck, Karim Van Overmeire;
Caroline Bastiaens, Jan Durnez, Martine Fournier, Joris Poschet;
Lydia Peeters, Bart Somers;
Yasmine Kherbache, Bruno Tobback;
Bart Caron.

Toegevoegde leden:
Chris Janssens;
Christian Van Eyken.

INHOUD

1. Toelichting door Liesbeth Homans, viceminister-president, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Inburgering, Wonen, Gelijke Kansen en Armoedebestrijding 4
   1.1. Situering paritaire commissie 4
   1.2. Werking van de paritaire commissie 4
   1.3. Sectorale conclusies 5
   1.4. Vervolgtraject 5
2. Vragen en opmerkingen van de commissieleden 6
   2.1. Tussenkomst van Marnic De Meulemeester 6
   2.2. Tussenkomst van Kurt De Loor 6
   2.3. Tussenkomst van Michel Doomst 7
   2.4. Tussenkomst van Ingrid Pira 7
   2.5. Tussenkomst van Bert Maertens 8
3. Antwoorden van minister Liesbeth Homans 8
4. Replieken van de commissieleden en aanvullende antwoorden van minister Liesbeth Homans 9

De Commissie voor Bestuurszaken, Binnenlands Bestuur, Inburgering en Stedenbeleid besprak op 6 oktober 2015 het eindrapport van de paritaire commissie decentralisatie. De bespreking had betrekking op de algemene uitgangspunten van de paritaire commissie en op de sectorale conclusies inzake organieke regelgeving.

1. Toelichting door Liesbeth Homans, viceminister-president, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Inburgering, Wonen, Gelijke Kansen en Armoedebestrijding

1.1. Situering paritaire commissie

Minister *Liesbeth Homans* verwijst naar het Vlaamse regeerakkoord en met name naar de passage: "We geven de gemeenten en steden nog meer vertrouwen en meer verantwoordelijkheid. We versterken hun bestuurskracht en autonomie. En dus krijgen ze bijkomende bevoegdheden, taken en verantwoordelijkheden.". Meer vertrouwen en meer beleidsvrijheid betekent echter niet noodzakelijk dat men volledige bevoegdheidspakketten zomaar zal overhevelen. De paritaire commissie handelt niet zozeer over het overhevelen van bevoegdheidspakketten, maar over het schenken van nog meer vertrouwen en verantwoordelijkheid aan de gemeentebesturen.

Het regeerakkoord stelt verder dat de paritaire commissie diende na te gaan op welke terreinen de autonomie van de lokale besturen kan verhoogd worden, met name voor welke concrete bevoegdheden van het lokale bestuursniveau het niet meer of minder nodig is dat Vlaanderen sturend optreedt. Deze doorlichting werd nog tijdens het eerste jaar van de legislatuur uitgevoerd en afgerond, mede dankzij de constructieve medewerking van vele mensen uit de kabinetten en de administratie.

Het is de bedoeling om jaarlijks een opvolgingsrapport op te stellen om te kijken in welke mate de conclusies van de eerste ronde al dan niet gerealiseerd zijn. Het is dan wellicht nuttig om die rapporten ook in deze commissie te blijven opvolgen.

De paritaire commissie werd opgericht bij beslissing van 10 oktober 2014 van de Vlaamse Regering. Er zijn verschillen van aanpak ten opzichte van vorige oefeningen zoals het kerntakendebat of de interne staatshervorming. Er wordt voortaan zeer gericht tewerk gegaan en met een strakke timing. De focus ligt op 'grotere vrijheidsgraden' en niet op 'bevoegdheidsoverdrachten'. Het accent ligt op bepaalde en niet op alle beleidsvelden. Over de gekozen beleidsvelden bestond er consensus tussen de lokale besturen en de Vlaamse overheid. Het gaat over selectief uitgekozen domeinen waarop er daadwerkelijk vooruitgang kan worden geboekt. Van belang is verder dat de mogelijkheid tot schaaldifferentiatie wordt voorzien, zodat men niet moet werken op het ritme van gemeenten met de minste bestuurskracht.

1.2. Werking van de paritaire commissie

Een overkoepelende commissie wordt voorgezeten door een medewerker van het kabinet van de minister. De commissie telt verder zes vertegenwoordigers van de kabinetten van de Vlaamse Regering, zes vertegenwoordigers van de Vereniging van Vlaamse Steden en Gemeenten (VVSG) en twee van de Vereniging van de Vlaamse Provincies (VVP). De overkoepelende commissie stond in voor het vastleggen van de te bespreken thema's, het valideren van de conclusies van de werkgroepen en de opmaak van het eindverslag.

Er werden zeven inhoudelijke werkgroepen opgericht: Organieke regelgeving, Wonen, Welzijn, Mobiliteit, Werk en Economie, Ruimte en Leefmilieu en Vrije tijd. De werkgroepen werden voorgezeten door een vertegenwoordiger van het kabinet van de inhoudelijk bevoegde minister. Aan de werkgroepen namen deel: vertegenwoordigers van de kabinetten van de viceminister-presidenten en vertegenwoordigers van de VVSG en de VVP. De ondersteuning gebeurde door de sectoradministratie en het Agentschap voor Binnenlands Bestuur.

Het eindrapport werd opgemaakt door de paritaire commissie in mei 2015 en werd op 26 juni 2015 als mededeling geagendeerd op de Vlaamse Regering.

1.3. Sectorale conclusies organieke regelgeving

De minister zal in deze commissie enkel ingaan op de conclusies van de werkgroep Organieke Regelgeving, die voorgezeten werd door haar kabinet. Binnen de paritaire commissie is de afspraak gemaakt dat iedere minister binnen zijn of haar bevoegdheid toelichting zal verschaffen indien dit gevraagd wordt door het parlement.

In de werkgroep Organieke Regelgeving werd nagegaan wat de belangrijkste opportuniteiten zijn om inzake personeelsregelgeving grotere vrijheidsgraden voor de lokale besturen te creëren. Bedoeling is dat de lokale besturen met meer mogelijkheden hun personeelsbeleid kunnen realiseren. Een en ander moet leiden tot concrete afspraken over de wijziging van de organieke decreten en meer mogelijkheden voor de lokale besturen. Het gaat dan over eigen instrumenten voor personeelsbeheer, personeelsformatie en evaluatie, evenals het zelf mogen uittekenen van beslissingslijnen binnen de gemeente. Ook kan het gaan over de mogelijkheden van het ter beschikking stellen van personeel en het aanstellen van een voltijdse of een deeltijdse secretaris.

De regering zal evenwel nog steeds de voorwaarden van de rechtspositieregeling kunnen vaststellen en de grootste steden (met meer dan 200.000 inwoners) zullen gemotiveerd kunnen afwijken.

Het besluit Rechtspositieregeling zal worden herbekeken in functie van een vermindering van de kaderregelgeving. Er zal wel nog een voorbeeld van rechtspositieregeling ter beschikking van de lokale besturen worden gesteld.

Om uitvoering te geven aan de afspraken heeft de Vlaamse Regering op 26 juni 2015 een voorontwerp van decreet tot wijziging van het Gemeentedecreet, het OCMW-decreet en het Provinciedecreet goedgekeurd. Over de tekst wordt momenteel onderhandeld met de syndicale organisaties in het comité C1. In principe zal de regering dan in het voorjaar van 2016 het ontwerp van decreet indienen bij het Vlaams Parlement.

1.4. Vervolgtraject

Het voorliggend eindrapport moet beschouwd worden als de afronding van de eerste fase. Er zal worden gewerkt met vervolgrapporten. De minister is bereid om daarover ook in de commissie te rapporteren.

De minister stelt dat de Vlaamse Regering hiermee een stap zet naar het geven van meer vertrouwen aan de lokale besturen. Decentralisatie blijft een leidend principe bij het algemeen regeringsbeleid. In het regeerakkoord staan nog andere initiatieven waarmee grotere vrijheidsgraden aan de lokale besturen worden toegekend. Binnen de bevoegdheden van de minister gaat het bijvoorbeeld om de integratie van zeven sectorale subsidies in het Gemeentefonds, de regularisatie van de contingentgesco's en de afslanking van de provincies.

Tot slot meldt de minister dat er in het najaar 2015 een nieuw overleg over de toekomst van de interbestuurlijke dialoog zal plaatsvinden.

2. Vragen en opmerkingen van de commissieleden

2.1. Tussenkomst van Marnic De Meulemeester

Marnic De Meulemeester vindt de voorstellen van de werkgroep Organieke Regelgeving verregaand, met name op het vlak van personeelsbeleid. Zo wordt de keuze tussen statutair en contractueel personeel volledig vrij en verdwijnt de in bepaalde gevallen bestaande beperking van de contractuele werving. Men zou kunnen spreken van het einde van het primaat van de statutaire indienstneming. Verder verdwijnt de verplichte opmaak van de personeelsformatie en is er de ruimere terbeschikkingstelling van statutair personeel aan andere overheden en vzw's. De strikte regels voor personeelsevaluatie vervallen: evaluatie wordt voortaan beperkt tot het einde van de proeftijd en ingeval van disfunctie. Goed is ook de herwerking van de rechtspositieregeling tot een minimumsokkel van salarisschalen, toelagen en vergoedingen, en jaarlijkse vakantie en feestdagen. Positief is dat steden met meer dan 200.000 inwoners zelfs daarvan kunnen afwijken.

Open Vld staat volledig achter het voornemen om de lokale besturen meer vertrouwen te geven. De integratie van de sectorale subsidies in het Gemeentefonds was al een eerste lovenswaardige poging om komaf te maken met de keizer-kostermentaliteit van de Vlaamse overheid. De paritaire commissie decentralisatie is een belangrijk middel om op die weg verder te gaan.

De spreker stelt vast dat de verschillende werkgroepen goed werk leverden. Voor de eerste keer keken ambtenaren, kabinetten en lokale beleidsvoerders samen hoe ze de overheid eenvoudiger, transparanter en minder verstikkend kunnen maken. Het werk is echter niet af, ook al bevat het rapport inzake organieke regelgeving en wonen heel wat belangrijke voorstellen. Andere werkgroepen echter blijven soms nog steken in het omschrijven van vage intenties in plaats van het formuleren van concrete voorstellen. Vergelijking met het buitenland leert nochtans dat er nog veel ruimte is voor verbetering.

Het verrichte werk mag nu niet stilvallen. Het is belangrijk dat de voorstellen in decreten en besluiten worden omgezet. Daarnaast moet samen met de lokale besturen naar verdere vereenvoudiging worden gezocht. Decentralisatie moet een blijvend aandachtspunt zijn. Daarom is het noodzakelijk dat de centrale commissie geregeld samenkomt om de vooruitgang in de werkgroepen te bespreken en te beoordelen. Daarbij moet het ook mogelijk zijn om nieuwe thema's toe te voegen aan de huidige zeven terreinen.

2.2. Tussenkomst van Kurt De Loor

Kurt De Loor is tevreden dat het voorliggend eindverslag slechts een eerste ronde van de oefening vertegenwoordigt en niet de hele oefening. Er zijn zeker nog verdere werkzaamheden nodig. Is het mogelijk om nog nieuwe thema's aan de oefening toe te voegen?

De differentiatie tussen gemeenten met meer dan 25.000 en 100.000 inwoners en de andere gemeenten komt niet aan bod in het rapport. Wordt dat denkspoor uit de beleidsnota verlaten? In het eindrapport is er sprake van meer dan 200.000 inwoners.

Waarom worden geen grondgebonden Vlaamse taken naar de provincies gedecentraliseerd? Die zullen zich immers focussen op grondgebonden

bevoegdheden. Is dat een bewuste keuze of komt dit pas in een latere fase van de werkzaamheden aan bod?

Volgens het lid heerst bij de VVSG een algemeen gevoel dat de oefening niet ver genoeg gaat. Klopt het dat de sectoraal bevoegde ministers en hun administraties geen vragende partij waren om te participeren en elke fundamentele discussie uit de weg gingen? Hoe reageert de minister op de kritiek van de VVSG dat een jaarlijkse monitoring onvoldoende is, omdat op heel wat terreinen nog geen overeenstemming is bereikt? De VVSG pleit ervoor om dit instrument minstens een keer per kwartaal in te zetten en het te laten uitgroeien tot structureel interbestuurlijk overlegorgaan.

2.3. Tussenkomst van Michel Doomst

Michel Doomst spreekt de hoop uit dat het huidige overleg met het oog op decentralisatie wel lukt en dat men niet zoals vroeger strandt in ongerealiseerde perspectieven. Hij dringt erop aan dat de resultaten van de werkgroepen zo snel mogelijk aan de parlementscommissies worden voorgelegd. Daarnaast kunnen een aantal steden en gemeenten als trekkers naar voren geschoven worden, om een en ander op het terrein uit te testen. Hij bepleit dat de uitvoerders zo veel mogelijk bij de opvolging worden betrokken.

Ook het Vlaams Parlement moet leren decentraliseren, en moet de neiging onderdrukken om niet alles op te leggen, te detailleren en te nuanceren.

De spreker vindt de lijst met voorstellen erg uitgebreid. Hij is niet tegen aanvulling, maar zal al heel gelukkig zijn als dit gerealiseerd wordt. Verder stelt hij voor dat commissies en ministers afspraken maken over een uitvoeringskalender. Zijn fractie verbindt zich alvast tot een snelle vooruitgang met realisaties op het terrein.

2.4. Tussenkomst van Ingrid Pira

Ingrid Pira vindt dit een extreem belangrijke oefening. Haar fractie gaat er wel op toezien dat decentralisatie niet leidt tot deregulering, zeker inzake het beleid op het vlak van ruimtelijke ordening en vergunningen. Op een aantal vlakken zal er sturing van bovenaf nodig blijven.

Het voorliggend document wordt een ‘eindverslag’ genoemd. Dat is evenwel misleidend omdat de oefening niet af is. De minister gaf terecht aan dat het gaat om het eindverslag van de eerste ronde. De spreker pleit voor semantische hygiëne en tegen een opeenvolging van ‘eindverslagen’.

Hoe kan men een algemeen zicht krijgen op de oefening? Decentralisatie van bevoegdheden is vaak beleidsdomeinoverschrijdend. Misschien moet men een aantal commissies samenbrengen om een algemeen en omvattend beeld te krijgen. In ieder geval moet de oefening ruimer bekeken worden dan binnen de eigen verkokerde commissie.

Hoe gaat de minister om met de punten uit het rapport waarover geen akkoord is bereikt? Daarbij staan Vlaamse Regering en VVP vaak tegenover de VVSG. Hoe komt dat?

Van waar komt de vraag om de bevoegdheden over het organogram en dergelijke te onttrekken aan de gemeenteraad en te delegeren aan het college? Dit kan leiden tot een verdere uitholling van de macht van de gemeenteraad, die al ondergraven is door de autonome gemeentebedrijven, de politieraad enzovoort.

Werden de financiële implicaties berekend van deze oefening? De taken van de gemeenten verzwaren immers.

2.5. Tussenkomst van Bert Maertens

Bert Maertens vindt dat deze oefening bij uitstek past bij het motto van het regeerakkoord: "vertrouwen, verbinden, vooruitgaan". Gemeentebesturen krijgen eindelijk meer vrijheid en verantwoordelijkheid. Het eindverslag is op dat vlak veelbelovend, al zijn er grote verschillen in concrete uitwerking. De sectorale conclusies inzake organieke regelgeving zijn heel concreet en klaar voor indiening bij het parlement, bijvoorbeeld het wegvallen van heel wat ballast bij de personeelsformatie, de gelijktrekking van statutaire en contractuele personeelsleden, de versoepeling van de delegatieregels en het gewijzigde kader inzake de rechtspositieregeling. Ook inzake Wonen met bijvoorbeeld de ontvoogding op het vlak van verwaarloosde woningen en leegstand, zijn concrete stappen gezet.

In andere beleidsdomeinen echter, zoals in Welzijn, blijft men nog steken in eerder vage bewoordingen waarbij voorstellen nog zullen worden bekeken of in het vooruitzicht worden gesteld. Vanwaar deze kwaliteitsverschillen tussen de beleidsdomeinen? Hoe komt het dat inzake Leefmilieu en Ruimtelijke Ordening over veel voorstellen nog geen overeenkomst is bereikt? Het zou interessant zijn de functioneel bevoegde ministers daar op aan te spreken. Een mogelijkheid hiertoe is om elke betrokken minister in deze commissie uit te nodigen, telkens samen met de thematisch bevoegde commissie.

Het onttrekken van bepaalde bevoegdheden aan de gemeenteraad hoeft op zich geen probleem te zijn. Het gaat bijvoorbeeld om de formatie, de rechtspositieregeling en de personeelsaanstelling. Aangezien die onderwerpen tot weinig debat in de gemeenteraad aanleiding geven, kunnen ze beter aan het college als werkgever worden gedelegeerd. De spreker pleit er tegelijk voor na te denken over manieren om het debat in de gemeenteraad te stimuleren. Daarvoor heeft de raad immers nog bevoegdheden genoeg. Met name debatten over een beleidsvisie op lange termijn van een gemeente of stad zijn nodig.

In het eindverslag staat volgende passage: "De paritaire commissie oordeelt dat de Vlaamse overheid eisen kan stellen op het vlak van bestuurskracht vooraleer tot decentralisatie wordt overgegaan.". Hoe moet deze zin worden begrepen? Hoe kan bestuurskracht aan de decentralisatie worden gekoppeld?

Tot slot vraagt de spreker aandacht voor de vertegenwoordiging van kleine en middelgrote gemeenten in de paritaire commissie. In de vertegenwoordiging van de VVSG komen vooral de grotere steden aan bod. Hij neemt zich voor deze suggestie aan de VVSG te doen en roept ook de andere commissieleden hiertoe op.

3. Antwoorden van minister Liesbeth Homans

Minister *Liesbeth Homans* stelt tevreden vast dat de decentralisatieoefening over het algemeen wordt gewaardeerd en treedt bij dat wat voorligt, geen eindpunt is. Het klopt dat de conclusies van sommige werkgroepen redelijk vaag zijn. Zij kan zich echter enkel uitspreken over de sectorale conclusies inzake organieke regelgeving en wonen. Inzake wonen is men zeer ver gegaan. In het kader van de leegstandsheffing bijvoorbeeld is er sprake van veel meer vertrouwen en minder betutteling door de Vlaamse overheid naar de lokale besturen.

De differentiatie op basis van schaalgrootte heeft als bedoeling om niet altijd op het ritme van de traagste te lopen. De gemiddelde Vlaamse gemeente bestaat

immers niet. Daarom is het goed om te werken met differentiatie en verschillende schaalgroottes.

De bevoegdheden van de provincies maakten niet het voorwerp uit van deze decentralisatieoefening. Daarom is het logisch dat er geen link werd gelegd met de grondgebonden bevoegdheden van de provincies. Een delegatie van de VVP heeft wel aan de werkzaamheden deelgenomen.

De VVSG heeft haar delegatie autonoom samengesteld. De VVSG was in de zeven werkgroepen vertegenwoordigd door lokale politici en niet door stafmedewerkers. De minister spreekt formeel tegen dat de VVSG niet enthousiast is over het bereikte resultaat. Dat betekent niet dat de vereniging enthousiast is over elke conclusie, maar men stond wel degelijk positief tegenover het eindverslag. De wenselijkheid van een structureel interbestuurlijk overleg was een terechte vraag van de VVSG. De minister heeft hier in haar inleiding allusie op gemaakt.

De minister is het eens met mevrouw Pira dat sturing van bovenuit in sommige domeinen meer nodig is dan in andere. Vrijheid, blijheid inzake ruimtelijke ordening bijvoorbeeld is geen goed idee, wat niet wegneemt dat op andere terreinen meer autonomie en bewegingsvrijheid kan worden nagestreefd. Verder klopt het dat niet elke werkgroep even dicht bij een akkoord staat. Voor de details hierover verwijst ze naar de functioneel bevoegde ministers, die als taak hebben de werkgroepen te trekken en tot een akkoord te komen.

De minister preciseert dat de Vlaamse overheid niet gaat bepalen welke bevoegdheden in een gemeente worden gedelegeerd aan college of gemeentesecretaris. Dat zullen de gemeenten zelf mogen bepalen.

In haar ervaring gaan de debatten in de gemeenteraad nauwelijks over de onderwerpen waarvoor thans delegatie wordt voorgesteld. Het was de VVSG die de delegatie als thema van de oefening naar voren schoof.

Wat de financiële impact betreft, onderstreept de minister dat het momenteel niet gaat over de overheveling van bevoegdheden, maar over de versoepeling van de regelgeving, die op zich geen financiële gevolgen heeft.

De minister verklaart nog dat er verwezen werd naar de bestuurskracht om dezelfde reden als de differentiatie: men wil niet aan iedereen hetzelfde opleggen.

4. Replieken van de commissieleden en aanvullende antwoorden van minister Liesbeth Homans

Marnic De Meulemeester noteert dat dit een eerste fase is en geen eindpunt. Hij verwacht dat deze commissie vrij snel concrete vooruitgang zal kunnen boeken voor haar bevoegdheden. Hij stelt tevens vast dat er in de loop van de oefening nieuwe items kunnen worden toegevoegd. De tijd staat niet stil en nieuwe ontwikkelingen moeten kunnen worden meegenomen.

Kurt De Loor sluit zich aan bij de suggestie om de lijst van thema's open te houden. Verder suggereert hij om ook de overheveling van grondgebonden bevoegdheden van Vlaanderen naar de provincies op te nemen.

De minister reageerde niet op alle voorstellen en kritische opmerkingen van de VVSG. Op vele vlakken is er nog geen overeenstemming bereikt in dit eindverslag. Ook zijn er grote verschillen in kwaliteit tussen de conclusies van de verschillende werkgroepen.

Het antwoord van de minister over de eisen die aan de bestuurskracht kunnen worden gesteld, vindt de spreker te vaag. Wat bedoelt het rapport hier concreet over?

De heer De Loor stelt zijn gemeente Zottegem als kandidaat voor indien de minister op zoek zou zijn naar pilootgemeenten voor de conclusies inzake organieke regelgeving en wonen.

Tot slot staat hij positief tegenover het voorstel om van de commissie voor Binnenlands Bestuur de trekker van de verdere opvolging te maken, ook voor wat de bevoegdheden van andere ministers betreft.

Ingrid Pira sluit zich aan bij die laatste suggestie. Zij wil nog breder gaan en bepaalde bevoegdheden samen behandelen in de plaats van in aparte hokjes.

Zij blijft erbij dat het bespreken van het organogram door de gemeenteraad zou moeten gebeuren en niet mag worden gedelegeerd. De spreker blijft er ook van overtuigd dat er de lokale besturen financieel heel wat te wachten staat, want de voorstellen komen bovenop de besparingen en andere hervormingen zoals de integratie van het OCMW in de gemeente en de afslanking van de bevoegdheden van de provincies. Zij dringt erop aan de totale rekening niet uit het oog te verliezen.

Minister *Liesbeth Homans* vindt de mogelijkheid van het aanbrengen van nieuwe thema's evident. Daarbij moet dan wel een verschil gemaakt worden tussen commissies die al heel ver staan en andere waar dat minder het geval is.

De VVSG heeft een meer dan behoorlijke rol gekregen in deze oefening, maar de minister hoeft niet alle kritiek over te nemen en moet van mening kunnen verschillen.

Tot slot onderstreept ze nogmaals het belang van bestuurskracht. De eisen die aan de bestuurskracht kunnen worden gesteld, hebben te maken met differentiatie. Men kan bijvoorbeeld niet aan elk lokaal bestuur dezelfde autonomie geven bij de aanpak van verwaarloosde panden. Een gedifferentieerde aanpak is nodig.

Kurt De Loor vindt de mogelijkheid om eisen te stellen aan de bestuurskracht niet ongevaarlijk. Dit kan de hele decentralisatieoefening onderuithalen. Een concreter antwoord is noodzakelijk.

Minister *Liesbeth Homans* zegt dat, wat organieke regelgeving betreft, het gaat over de grootste steden die meer dan 200.000 inwoners tellen. Alle andere differentiaties moeten ter sprake komen in de andere werkgroepen.

Mercedes VAN VOLCEM,
voorzitter

Ingrid PIRA
Peter WOUTERS,
verslaggevers